

Paniek in Boerveenschemond

RECENSIE DE SPOOKTREIN

★★★★☆

Gebeurtenis De Spooktrein Van Arnold Ridley **Vertaling/bewerking** Maters & Roberti **Door** De Groene Ruimte **Regie** Marion Maters **Met** Willy de Boer, Roel Menke, Irma Abrahams, Jan Batelaan, Josh Hassing, Froukje Johannes, Elaine Snijder, Gerda Batelaan, Inge Bilstra, Karin Roffel, Jan Cees van Velde, Ariena Woering, Paul Mulder en figuranten **Decor** Henk Eising **Kostuums** Rita Praat **Licht/geluid** Wim Maters **Gezien** 22/8 Borger, openluchttheater De Speulkoel **Publiek** 250 **Temperatuur** van 19 naar 16 graden, windstil **Nog te zien** vanavond, 25/8, 29/8 en 31/8

Door Jacques J d'Ancona

Een komische thriller... In Borger durven ze zo'n waagstuk aan. Het vorig seizoen speelden de professionals van Het Trillertheater (met een meesterlijke Joep Onderdelinden) *De Spooktrein* op tournee in dolgedraaide slapstick-sferen en ik verzeker je, dat was een vijfsterrenvoorstelling. Het stuk dateert uit 1923. Het speelt – ergens in Engeland – op een perron waar een groep reizigers op een barre zomeravond is gestrand, nadat iemand aan de noodrem heeft getrokken, omdat zijn hoed uit het raam was gewaaid. De plot hebben ze echter naar Drentse dreven getrokken. Om precies te zijn: het verlaten stationnetje van Boerveenschemond aan de Noordoosterlokaalspoorweg, de beruchte NOLS, met verbindingen naar Zwolle, Groningen

en Delfzijl via Valthe, Exloo en Buienen....

Een geweldig idee. En dan? Dan rijst de vraag: kunnen ze het aan? Het is een lastige opgave om de prikkelende suggestie van spanning, angst en mysterieuze verschijningen over te brengen naar een bevrijdende climax. Kortom, de *suspense* op te bouwen waar de befaamde filmregisseur Hitchcock het altijd over had. Immers, veel intrige is er niet. Althans, het schiet

niet erg op. Dit blijkt met name in de tweede acte waarin de dingen een beetje blijven hangen als opmaat naar beslissende ontwikkelingen.

Marion Maters heeft er als regisseur zichtbaar veel toewijding in gestopt. Ze bofte met een mooi, handzaam decor en een reeks fraaie kostuums als treffende tijdsaanwijding. Dat is heel wat, maar qua spelersmateriaal houdt het niet over. Vooropgesteld: wat vereist

wordt, is een voortdurende schommelings tussen de kleine, privébeslommeringen waarmee de personages worstelen, temidden van de toeslaande paniek onder de onfortuinlijke treinpassegiers. Maters maakt het hen in dat opzicht zeker niet makkelijk door zware accenten op kluchtige situaties te leggen. Op die momenten gebeurt exact wat voor de hand ligt. Spelers gaan aanstellerig overdrijven, wat de overzichtelijkheid niet bevordert.

Dan heb ik het niet over geloofwaardigheid. Het aardige van *De Spooktrein* is juist dat de complete karikatuur zeer gediend is met een vorm van onderkoeld acteren. Roel Menke komt er als de gewichtige keramiekkfabrikant het dichtst bij en Jan Batelaan vertoeft in de buurt als de intrigerende losbol die het zaakje aan de rol brengt. Maar hét moment van de voorstelling is de aanstormende trein. Fantastisch gedaan.

◀ De emoties van gestrande reizigers in 'De Spooktrein.' Op het perron van Boerveenschemond, centraal in het gezelschap (vlnr.): Josh Hassing, Jan Batelaan, Willy de Boer als de stationschef, Roel Menke en Irma Abrahams. Foto: Harry Tielman